

Przyprowadziwszy ich [Apostołów], stawili przed Sanhedrynem, a arcykapłan zapytał: „Surowo wam zakazaliśmy nauczać w to imię [Jezusa], a oto napełniście Jeruzalem waszą nauką i chcecie ściągnąć na nas [odpowiedzialność za] krew tego człowieka”. „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi – odpowiedział Piotr, a także Apostołowie. Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego wy straciliście, zawieszony na drzewie. Bóg wywyższył Go na [miejscu] po prawicy swojej jako Władcę i Zbawiciela, aby zapewnić Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. Dajemy temu świadectwo[...]”.

Gdy to usłyszeli, wpadli w gniew i chcieli ich zabić. Lecz pewien faryzeusz, imieniem Gamaliel, [...] kazał na chwilę usunąć Apostołów i zabrał głos w Radzie: „Mężowie izraelscy – przemówił do nich – zastanówcie się dobrze, co macie uczynić z tymi ludźmi. [...] Zostawcie tych ludzi i puśćcie ich! Jeżeli bowiem od ludzi pochodzi ta myśl czy sprawa, rozpadnie się, a jeżeli rzeczywiście od Boga pochodzi, nie potraficie ich zniszczyć, i oby się nie okazało, że walczyście z Bogiem”. Usłuchali go. A przywoławszy Apostołów, kazali im ubiczować i zabronili im przemawiać w imię Jezusa, a potem zwolnili. A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia <Jezusa>.

Dzieje Apostolskie 5, 27-32a. 33-34a. 34c-35. 38b-41

Tacy sami, a jednak inni

Chrześcijanie nie różnią się od innych ludzi ani miejscem zamieszkania, ani językiem, ani strojem. Nie mają bowiem własnych miast, nie posługują się jakimś niezwykłym dialektem, ich sposób życia nie odznacza się niczym szczególnym. Nie są wdzięczną swą nauki jakimś pomysłem czy marzeniom niespokojnych umysłów. Mieszkają w miastach, stosują się do miejscowych zwyczajów w ubraniu, jedzeniu, sposobie życia, a przecież samym swoim postępowaniem uzewnętrzniają owe przedziwne i wręcz paradoksalne prawa, jakimi się rządzą.

Niby obcy przybysze

Mieszkają każdy we własnej ojczyźnie, lecz niby obcy przybysze. Podejmują wszystkie obowiązki jak obywatele i znoszą wszystkie ciężary jak cudzoziemcy. Każda ziemia obca jest im ojczyzną i każda ojczyzna ziemią obcą. Żenią się jak wszyscy i mają dzieci, lecz nie porzucają nowonarodzonych. Wszyscy dzielą jeden stół, lecz nie jedno łóżko. Są w ciele, lecz żyją nie według ciała. Przebywają na ziemi, lecz są obywatelami nieba. Słuchają ustalonych praw, a własnym życiem zwyciężają prawa.

Kochają tych, co ich nienawidzą

Kochają wszystkich ludzi, a wszyscy ich prześladują. Są zapomniani i potępiani, a skazani na śmierć zyskują życie. Są ubodzy, a wzbogacają wielu. Wszystkiego im nie dostaje, a opływają we wszystko. Pogardzają nimi, a oni w pogardzie tej znajdują chwałę. Spotwarzają ich, a są usprawiedliwieni. Ublizają im, a oni błogosławią. Obrażają ich, a oni okazują wszystkim szacunek. Czynią dobrze, a karani są jak zbrodniarze. Karani radują się jak ci, co budzą się do życia. Jednym słowem: czym jest dusza w ciele, tym są w świecie chrześcijanie. Duszę znajdujemy we wszystkich członkach ciała, a chrześcijan w miastach świata. Dusza mieszka w ciele, a jednak nie jest z ciała, i chrześcijanie w świecie mieszkają, a jednak nie są ze świata. Ciało nienawidzi duszy i chociaż go w niczym nie skrzywdziła, przecież z nią walczy, ponieważ przeszkadza mu w korzystaniu z rozkoszy. Świat też nienawidzi chrześcijan, chociaż go w niczym nie skrzywdził, ponieważ są przeciwni jego rozkoszom. Dusza kocha to ciało, które jej nienawidzi, i jego członki. I chrześcijanie kochają

tych, co ich nienawidzą. Dusza staje się lepsza, gdy umartwia się przez głód i pragnienie. I chrześcijanie, prześladowani, mnożą się z dnia na dzień.

*Do Diogneta, w: Pierwsi świadkowie.
Wybór najstarszych pism chrześcijańskich (fragmenty)*

Zamach na wolność wyznania

16-letnia Brytyjka Lydia Playfoot nie może nosić w szkole tzw. „obrączki czystości”. Dziewczyna należy do ruchu Silver Ring Thing (odpowiednik polskiego Ruchu Czystych Serc), którego członkowie zobowiązują się do zachowania wstrzemięźliwości seksualnej do dnia

ślubu i na znak tego noszą srebrne obrączki. Sąd w Londynie uznał jednak, że młoda Brytyjka nosi „zwykłą biżuterię” i łamie w ten sposób zakaz szkoły w tej kwestii.

Lydia Playfoot wystąpiła do sądu po tym, jak zabroniono jej nosić w szkole obrączkę z wygrawerowanym „1 Tes 4, 3-4”, oznaczeniem wersetu z 1 Listu do Tesaloniczan: „Albowiem wołá Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty, aby każdy umiał utrzymywać ciało własne w świętości i we czci, a nie w pożądliwej namiętności, jak to czynią nieznający Boga poganie”. Nastolatka uznała postępowanie szkoły za zamach na wolność wyznania.

Sąd nie przychylił się jednak do argumentacji dziewczyny, uznając że obrączka Silver Ring Thing w przeciwieństwie do krzyżyków czy mużułmańskich chust i sikhijskich turbanów nie jest symbolem ściśle religijnym. Lydia Playfoot po wyroku nie ukrywała swego rozczarowania. Podkreślała, że obrączka jest dla niej wyrazem wiary chrześcijańskiej, która motywuje ją do zachowywania przedślubnej abstynencji seksualnej.

Monika Moryc, *Brytyjski sąd nie lubi dziewic?*, www.kosciol.pl, 18 VII 2007

Jeśli chcesz

„Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Mt 16, 24).

Zauważmy: „Jeśli kto chce”, a nie „jeśli kto musi”! W słowach „Jeśli kto chce” kryje się wezwanie Jezusa do każdego z nas – do każdego księdza, każdej zakonnicy, każdego świeckiego. Wielu jest takich, którzy nie chcą iść za Nim. Ostatecznie zgodzą się na krzyż raz na pięćdziesiąt lat, „od wielkiego dzwonu, od wielkiego umierania, od wielkiego gestu”, ale na co dzień z krzyżem trudno im się pogodzić. Tymczasem za Jezusem idziemy nie wygodną autostradą, nie elegancką aleją. Nie idziemy za Nim poprzez swoją bezgrzeszność, wspaniałomyślność, piękne słowa, ale poprzez swoją nieudolność. Czy rozumiemy, że właśnie wtedy, kiedy nam się nie udaje, kiedy spadają na nas krzyże, możemy być z Jezusem najwierniej?

na podstawie: Jan Twardowski,
Kilka myśli o wierze, nadziei i miłości (fragment)

PYTANIA I ZADANIA

1. Przeczytaj tekst *Tacy sami, a jednak inni*. Wymień trzy najważniejsze, twoim zdaniem, cechy odróżniające pierwszych chrześcijan od reszty społeczeństwa. Czy list *Do Diogneta* jest nadal aktualny? Po czym dzisiaj poznać chrześcijan?

2. Co znaczy według ks. Twardowskiego „pójść za Chrystusem”? Znajdź we fragmencie *Dziejów Apostolskich* cytaty, którego ilustracją jest ostatnie zdanie tekstu *Jeśli chcesz*.
3. Korzystając z tekstu *Jeśli chcesz*, wybierz słowo, które wyraża sytuację decyzji pójścia za Chrystusem: *powiniem, chciałbym, muszę, spróbuję, mogę, chcę, mam obowiązek*. Uzasadnij swój wybór.
4. Zgromadź argumenty dla obrońcy (adwokata) i oskarżyciela (prokuratora) w sprawie przedstawionej w artykule *Zamach na wolność wyznania*.

ZADANIE DODATKOWE

Znajdź np. w katolickich czasopismach lub Internecie współczesną postać, która jako chrześcijanin jest znakiem sprzeciwu wobec świata odrzucającego Ewangelię (np. Jean Vanier, s. M. Chmielewska, Otto Schimek). Napisz, na czym polega jej świadectwo.

Jak sądzisz?

Które zdjęcia w tej katechezie ilustrują najlepiej, czym jest chrześcijaństwo? Dlaczego?

Refleksja i modlitwa

Przyjęcie Ewangelii i życie nią na co dzień nie jest łatwe. Może cię narazić na drwinę, lekceważenie lub wyśmianie. Jednak wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga. Nie tylko uznawanie objawionych przez Niego prawd.

Wierzyć znaczy przede wszystkim spotkać Go osobiście i zaufać Mu. To wypełniać przez konkretne czyny Jego wolę i być w świecie świadkiem Jego miłości.

Panie, proszę Cię, wyzwól mnie z moich zahamowań. Wiem, że nie wystarczy rozum ani wola. Dlatego daj mi moc Ducha Świętego, który leczy serce. Dodaj mi odwagi i siły, żebym nie bał się krzyża i był solą ziemi, świadcząc o Tobie wobec innych. Amen.

Jeśli chcesz...

Jakie masz trudności w pójściu za Chrystusem? Zapisz je w zeszycie *Myśli*. Módl się o pomoc w ich przezwyciężaniu.

Masz wiadomość!

- Chrześcijanin to człowiek, który dobrowolnie wybrał Jezusa Chrystusa, a przez Niego wszystkich ludzi, przede wszystkim słabych, biednych i odrzuconych.
- Lud Boży ma być solą ziemi i światłem świata, załącznikiem jedności, nadziei i zbawienia (por. KKK 782).
- Chrześcijanie są gotowi nieść krzyż swojej codzienności.